

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

6. Inter graves, &c. Bulla Censurarum in singulos de Consilio, & Interdicti
generalis in Ducatum Mediolanensem ob occupationem Ecclesiarum, &
aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum, & fructuum ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

distis litteris nolumus non obstare, contrariis quibuscunque, seu si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari, aut extra vel ultra certa loca ad iudicium trahi non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum indulti hujusmodi mentionem.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo Quingentesimo sexto, Pridie Cal. Aprilis, Pontificatus nostri, anno tertio.

D. de Comitibus.

Bulla ad Populum Gebennensem, pro receptione CAROLI ad Episcopatum, anno 1509.

JULIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, Dilectis Filiis Populo Civitatis & Diocesis Gebennensis, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Hodie Ecclesiæ Gebennensis, tunc certo modo, quem haberi volumus pro expresse, pastoris solatio destitutæ de persona dilecti Filii Caroli Electi Gebennensis, nobis & fratribus nostris, ob suorum exigentiam meritorum accepta, de fratrum eorumdem Consilio Apostolica auctoritate providimus, ipsumque illi præfecimus in Episcopum & Pastorem, curam & administrationem ipsius Ecclesiæ sibi in spiritualibus & temporalibus plenarie committendo, prout in nostris inde confectis litteris plenius continetur. Quocirca Universitatem vestram rogamus, monemus & hortamur attente, vobis per Apostolica scripta mandantes, quatenus eundem Carolum Electum, tanquam Patrem & Pastorem animarum vestrarum devote suscipientes, & debita honorificentia prosequentes, ejus monitis & mandatis salubribus humiliter intendatis, ita quod ipse Carolus Electus in vobis devotionis Filios, & vos in eo per consequens Patrem benevolum invenisse gaudeatis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo Quingentesimo nono, Nonis Novembris, Pontificatus nostri anno sexto.

Ge. de Prato.

Bulla Censurarum in singulos de Consilio, & Interdicti generalis in Ducatum Mediolanensem ob occupationem Ecclesiarum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum. & fructuum eorumdem sequestrationem seu distributionem in laicali abusu è potentia factas, anno 1510.

JULIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Inter graves sollicitudines & curas, quibus pro pastoralis Officii & Apostolicæ servitutis debito continuo premimur, una est, ut defensionem & custodiæ Ecclesiarum, beneficiorum & bonorum, ac fructuum, & reddituum eorumdem continuo vigilemus, ac ne perverforum temerariis ausibus à Laicis, quos Clericis infestis oppido tradit antiquitas, fructus, & proventus prædicti, qui inter cætera pro servitio Ecclesiarum, & pro sustentatione Ecclesiastici status, & dignitatis, & Ministrorum ejus provide à SS. Patribus statuti & ordinati sunt, occupentur, & dissipentur, omnibus remediis, & juris auxilio opportune prohibere, quod tanto periculosius negligitur, quanto exinde turbatio, & confusio Ecclesiastici Status & Ordinis de facili caufaretur, & auctoritas minueretur, cum Spiritualia sine tempo-

ralibus diu esse non possent; Ordo etiam rationis exposcit, ut justitiam cuilibet præsertim Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui in partem sollicitudinis nobiscum assumpti sunt, & aliis Ecclesiasticis Prælati, & Personis ministris, & opem, ac operam efficaces exhibeamus, ut Metropolitanarum, & Cathedralium Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac dignitatum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum auctoritate Apostolica vel alias in titulum vel commendam commissorum possessionibus, & illorum fructuum, & proventuum perceptione, sublati quibuscunque obstaculis & impedimentis, quietè & pacificè gaudeant, & ne illis priventur, omnibus juris remediis, ubi etiam perverforum audacia exiger, vibrato Apostolicæ potestatis mucrone per censuras Ecclesiasticas providere. Sane sicut non sine gravi animi nostri displicentia accepimus, dilecti Filii Carolus de Ambrosia Dominus temporalis de Ciamonte, seu de Calidomonte, ac pro charissimo filio nostro Ludovico Francorum Rege in Ducatu Mediolanensi Gubernator Magnus Magister, nec non ipsius Regis in Parlamento, seu Consilio Mediolanensi Consilarii nuncupati, nescitur quo nisi maligno ducti Spiritu, & non considerantes, quod Laicis super ipsos Cardinales, ac Pontificali dignitate præditos, ac alias Personas Ecclesiasticas, eorumque Ecclesias, Monasteria, ac beneficia Ecclesiastica illis commissa, illorumque redditus & proventus hujusmodi, nulla est attributa jurisdictio sive potestas, fructus, redditus & proventus nonnullorum, Ecclesiarum Cathedralium, etiam Metropolitanarum Ecclesiarum, ac Monasteriorum, Prioratum, Præpositurarum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum hujusmodi, quæ ipsi Cardinales, ac Prælati, & Personæ Ecclesiasticæ in titulum, commendam, vel administrationem aut alias etiam ex concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in Ducatu & Dominio Mediolanensi obtinent, eorum auctoritate, immò verius temeritate propria, & de facto in manibus Laicorum sequestrare, & partem illorum in proprios usus convertere, & dissipare præsumpserunt, & in Animarum suarum periculum, divinæ Majestatis offensam, Apostolicæ Sedis Auctoritatis contemptum, Ecclesiarum damnum, ipsorumque Cardinalium, Prælatorum, & Personarum Ecclesiasticarum grave præjudicium & jacturam, perniciosum quoque exemplum, ac scandalum plurimorum. Nos igitur, ad quos supra alios pertinet Ecclesiarum jura defendere, & tueri, ac similes excessus etiam per eosdem in eisdem Ecclesiis, Monasteriis, & beneficiis Ecclesiasticis alias impunè commissos, & perpetratos, ac dictorum præsumptorum, & temerariorum ausus corrigere, ac Cardinalium, Prælatorum, & Personarum Ecclesiasticarum, jura & libertates defendere volentes, dictos Præsumptores, nisi ad Cor reversi resipuerint, tali plectere penam, ut in posterum à similibus abstineant, sintque aliis in exemplum, & tandem metus penæ sit meta malorum, dictorum Cardinalium, & Prælatorum, & aliarum Ecclesiasticarum Personarum querelis & lamentationibus permoti, nomina, cognomina, titulos Cardinalium, qualitates, nobilitates, & præeminencias præsentibus pro expressis habentes, æquitate & justitia id nobis suadentibus, ex nostra certa scientia, & matura deliberatione præhabita, præfatos Carolum Gubernatorem, & Magnum Magistrum, ac omnes & singulos Dominos de Parlamento, seu Consilio Mediolanensi nuncupatos, cujuscunque dignitatis, nobilitatis, & præeminentiæ & conditionis existant, nec non dictorum Fructuum Sequestratores & Custodes, Distributores, sive Dispensatores, ac eis auxilium, consilium, vel favorem directè, vel indirectè, quovis quæsito colore præstantes, in virtute suæ obedientiæ, ac sub penis infra scriptis, quas contrafacientes ipso facto incurrere volumus, auctoritate Apostolica tenore præsentium monemus, quatenus

V.
Ex Arch.
Reipub.
Genev.

VI.
Ex Miscell.
Bibliot.
Calanat.
Tom. 141.
in 4to.

infra duodecim dierum spatium post publicationem præsentium in locis infra scriptis faciendum computandorum, quorum quatuor pro primo, & quatuor pro secundo & reliquos quatuor dies pro tertio, & peremptorio termino, ac monitione Canonica assignamus, sequestra, & arreſta prædicta tollant, revocent, ac revocari & tolli faciant, & permittant, & ablatos fructus, vel ipsorum justam extimationem restituant, ac ipsos Cardinales & Prælatos, ac Personas Ecclesiasticas ad perceptionem integram omnium, & singulorum fructuum sequeſtratorum, & arrestatorum hujusmodi respectivè restituant, & reponant, ac ipsos fructus, redditus, & proventus eis percipere pacificè permittant, ac de illis eisdem Cardinalibus, & Prælatibus, ac Personis, seu eorum Procuratoribus à tempore dicti sequeſtri, seu arreſti, & ablationis, vel eorum justa extimatione integre respondeant & responderi faciant. Alioquin lapsis dictis duodecim diebus tam illos, quam eis auxilium, vel favorem præstantes, ex nunc prout ex tunc & e contra, majoris excommunicationis sententia innodamus, à qua ab alio, quam à Romano Pontifice præterquam in mortis articulo constituti, absolvi non possint. Si vero per alios novem dies dictos duodecim dies immediatè sequentes, quorum tres pro primo, ex alios tres pro secundo, & reliquos tres pro ultimo & peremptorio termino assignamus, dictam excommunicationis sententiam animo indurato sustinuerint, & mandatis nostris effectualiter non paruerint, sententiam ipsam aggravamus, ac ex nunc prout ex tunc Mediolanensem, Papiensem, Parmensem, Cremonensem, & alias Civitates, terras, castra, oppida, & loca Ducatus Mediolanensis hujusmodi, ac sub gubernio D. Caroli in Lombardia constituta, ac quæ in illis sunt Metropolitanas Cathedralis, ac alias Ecclesias, Monasteria, ac Religiosa & pia loca quæcunque, ubi dictæ Ecclesiæ Cathedralis, vel aliæ dignitates & beneficia, ac quorumvis Ordinum Monasteria, & Prioratus hujusmodi sequeſtrata, situata & posita fuerint, & generaliter omnia loca, etiam extra Italiam, ad quæ ipsi excommunicatos declaratos declinare, & in quibus ipsos scienter stare permitti contigerit, dicta auctoritate simili modo generali Ecclesiastico subijcimus interdicto, ita quod illo durante in illis, etiam præterquam cujusvis etiam Apostolici indulti personis, ordinibus, vel locis concessi, præterquam in casibus à jure permissis, ac etiam in illis aliis, quam januis clausis, ac excommunicatis & interdictis exclusis, nequeant Missæ, & alia divina officia celebrari, decernentes, illud strictissime fore observandum, donec ibidem fuerint, & post tunc eorum inde discessum, necnon monitos excommunicatos, & regravatos prædictos omnes & singulos dignitatis & honoribus, etiam Doctoratus, sive Magistratus, in quibus constituti existunt, & tam ipsos quam Civitates, Castra, Oppida, & loca prædicta omnibus privilegiis, & indulgiis, etiam studii generalis concessionibus, & gratiis, dignitatibus, honoribus, quibus utuntur, & gaudent, seu munita sunt, nec non bonis omnibus quæ in feudum, vel emphyteosim seu alias à Romana, vel aliis Ecclesiis, monasteriis, beneficiis, & locis Ecclesiasticis obtinent, penitus privamus, dictaque bona feudalia, & emphyteutica, & alia ab Ecclesiis obrenta, ad Dominos suos reverti debere, ita ut de illis liberè disponere possint, & si aliquis ex monitis excommunicatis, & regravatis prædictis Clerici seculares, aut Regulares, quovis modo beneficiati, & in Sacris Ordinibus constituti fuerint, illos Prælaturis, administrationibus, & regiminibus, ac omnibus & singulis Ecclesiis, Monasteriis, Dignitatibus, Personatibus, & Præbendis, cæterisque beneficiis Ecclesiasticis, quæ obtinent, ac Ordinibus, etiam Sacerdotalibus, ad quos promoti forent, sine ulla spe restitutionis privatos esse decernimus, & ni-

hilominus Venerabilibus Fratibus nostris Siptoninensi, Dirrachienſi, & Sedunenſi, ac universis, & singulis aliis Archiepiscopis, Episcopis, & Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiarum Ecclesiarum Prælatibus, Capitulis & personis aliis Ecclesiasticis, etiam quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium Religiosis exemptis, & non exemptis ubicunque locorum constitutis, per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus præmissa omnia, & singula, ubi, quando, & quoties expediens fuerit, ac pro parte Cardinalium, & Prælatorum, & personarum Ecclesiasticarum prædictorum fuerint requisiti, in Ecclesiis, & aliis locis solemniter publicantes, Carolum, Magnum Magistrum & Consiliarios Viros de Parlamento Mediolanensi nuncupatos, ac omnes & singulos prædictos, quos constituerit presentium vigore monitos non paruisse, excommunicatos, privatos, & inhabiles, præfataque Mediolanensis, & alias Ecclesias, Monasteria, Civitates Domini Mediolanensis, ac illius & alia ad quæ eosdem monitos, excommunicatos, privatos, & inhabiles pro tempore declinare, & in quibus scienter stare permitti contigerit, ut præfertur, loca Ecclesiastica supposita interdicto publicent, & denuncient, ac ab aliis publicari, & denunciari, & hujusmodi interdictum firmiter observari faciant, & procurent, donec sequatur, seu Arrestum hujusmodi revocent, & fructus restituerint, ipsique Cardinales, Prælati, & Personæ Ecclesiasticæ, seu eorum legitimi Procuratores in pacifica possessione Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, & aliorum beneficiorum suorum, & ad integram perceptionem fructuum hujusmodi realiter, plenariè, & integrè positi fuerint respectivè, & induci, ipsique licet excommunicati privati, & interdicti meruerint absolutionis, ac hujusmodi interdicti relaxationis beneficium obtinere. Contradictores, invocato etiam ad hoc fi opus fuerit auxilio brachii secularis, per censuras Ecclesiasticas compescendo: Et insuper ut præsentis litteræ ad notitiam monitorum prædictorum facilius pervenire valeant, cum ad illos de præmissis certiorandos, personaliterque monendos tutus non pateret accessus ob illorum potentiam, volumus, & mandamus, eisdem litteras vel ipsarum transfumpta autentica, cum manu publici Notarii, sive præfati Archiepiscopi Siptonini subscriptis, quibus fidem adhiberi volumus, in Bononiensis, Mutinensis, aut Imolensis Ecclesiarum circumvicinorum locorum, de quibus verisimilis conjectura sit, quod ad ipsos monitos possit de facili pervenire, valvis affigi, quas post affixionem hujusmodi eosdem monitos perinde arcere decernimus, ac si eis presentialiter & personaliter intimata essent, & intimarentur: Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus, nec non quibuscunque privilegiis, & indulgiis Apostolicis, eisdem excommunicatis, privatis, & interdictis personis, Ecclesiis, Monasteriis, Civitatibus, terris, & locis concessis, per quas effectus præsentium perturbari, aut alias quomodolibet differri posset, & quibuslibet privilegiis, indulgentiis, & litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus, quæ etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialiter specificæ, & expressè mentio præsentibus habenda foret, eisdem excommunicatis, privatis & interdictis, quoad præmissa nolumus aliquatenus suffragari, cæterisque contrariis quibuscunque. Seu si excommunicatis aggravatis, & interdictis personis, Ecclesiis, Monasteriis, Civitatibus, & locis præfatis, vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari, & privari non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam de indulto hujusmodi, ac eorum nominibus, cognominibus, dignitatibus, qualitatibus, & ordinibus mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ monitionis, assignationis, innodationis, aggravationis,

tionis, subjectionis, decreti, privationis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Bononiæ, Anno Incarnationis Domini-
cæ, Millefimo Quingentesimo decimo, Septimo
Idus Octobris, Pontificatus nostri, anno septimo.
Sigismundus.

Bulla declarationis incurfus censurarum & pœnarum contentarum in Bulla privationis Alphonfi Estensis, tunc Ducis Ferrariæ, contra Magnificum D. Carolum de Ambrosia, de Ciamonte Magnum Magistrum, & nominatim contra reliquos Capitaneos, & Duces Exercitus Christianissimi Regis Francorum, & generaliter contra omnes, qui in defensionem & auxilium D. Alphonfi Estensis, contra S. D. N. & S. Rom. Ecclesiam militant, & ejus Terras & loca hostiliter invaserunt, & deprædati sunt: anno 1510.

JULIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem, ex divina tradita sibi potestate, pœnarum spiritualium, & temporalium pro meritorum diversitate dispensatorem constitutum, pro animarum salute, in eos qui monitionum suarum, & mandatorum Apostolicorum transgressores, ac censurarum, & Apostolicæ auctoritatis, & Clavium contemptores existunt, debite animadvertere, & acrius insurgere, ne tales sic damnati, & contemptores dati in reprobum sensum eorum exemplo alios decipiant, & in errorem, & ruinam secum trahant, ac eorum participatione, ex conversatione alios Fideles inficiant, & contaminent, necnon ad ipsorum damnatorum confusionem, quam formidabilium censurarum, & pœnarum rei existant, ad omnium aliorum publicam, & certam notitiam deducere, & declarare, ad hoc ut ipsi sic declarati, & publicari, confusi, & compuncti ad cor reverti, & salutis propriæ consulere valeant, & alii eorum exemplo discant a similibus abstinere, & ab eorum excommunicatorum, & anathematizatorum prohibita conversatione, & participatione, & obedientia se subtrahant, ut divinam ultionem evadant, & eorum damnationis participes non existant. Sanè licet nuper iniquitatis filium, & perditionis alumnum Alphonsum Estensem suis excessibus, erroribus, & nefandis delictis, per eum perpetratis exigentibus, majoris excommunicationis, & anathematis sententiam, perjurii & Sacrilegii reatus, ingratitude, rebellionis, & Læsæ Majestatis crimina, damnabiliter incidisse, omnibus & singulis indulgentiis, remissionibus, tolerantis, gratiis, privilegiis, libertatibus, & immunitatibus in Vicariatu, & Ducatu Ferrariensi, aliisque Feudis, Locationibus, Honoribus, Dignitatibus, etiam Consaloneriatis, Civitatibusque, Terris, ac castris, oppidis, fortalitiis, locis, juribus, jurisdictionibus, & bonis quibuscunque, quæ quovis modo obtinebat, ac in quibus, & ad quæ jus sibi quomodolibet competeat, ac propter iniquitates reiteratas, ingratitude, ac delicta ejusdem Alphonfi, omnes & singulos ejus ex quondam Hercule ex Marchionibus Estensibus, Fratres germanos, aliosque de eorum familia existentes, etiam in præmissis, seu eorum aliquibus, vel ad illa jus habentes, & habere prætendentes, quorum nomina & cognomina, ac qualitates pro expressis haberi volumus, ac omnium eorum Posteror, & Successores quoscunque prædicto, & omni Successionis jure in perpetuum omnino privatos, ac

inhabiles, & indignos ad illa, & quælibet alia similia, vel dissimilia impostera obtinenda, & quoslibet actus legitimos exercendos, Civitatesque, Castra, Oppida, Terras, Fortalitia, loca, & alia omnia prædicta confiscata fuisse, & tunc fore, ac à prædictis privationis, & inhabilitatis pœnis neminem ex familia sua, etiam prætextu minoris ætatis, aut sexus excusari, seque tueri posse, quominus pœnis hujusmodi omnino irretiti, & innodati censerentur, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Consilio pariter, & assensu, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac ex certa nostra scientia declaraverimus, ac sententiando privaverimus, & inhabilitaverimus, dictosque Ducarum, & Vicariatum Ferrariensem, cum omnibus Civitatibus, castris, oppidis, & feudis, quæ à dicta Romana Ecclesia quomodolibet obtinebat, cum omnibus juribus, & pertinentiis suis, ac omni integritate ad dictam Romanam Ecclesiam legitime devoluta, ac reversa fore decreverimus. Univerfis quoque Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Domicellis, Feudatariis, & Vassallis, ac aliis quibuscunque, etiam præfatæ Romanæ Ecclesiæ non subiectis, districtè præceperimus, & mandaverimus, ne extunc in antea ad stipendia dicti Alphonfi, aut ei faventium militare, seu eorum Stipendia capere, vel ad Stipendia hujusmodi, seu alias cum eis se, vel suos armigeros, & sequaces locare, eisque etiam prætextu cujuscunque protectionis, confederationis, & Ligæ, quominus dictum Alphonsum debite punire, & castigare valeamus, Consilium, auxilium, vel favorem quomodo præstare audent. Quinimò si qui tunc cum eisdem militabant vel in ejus auxilium, vel favorem venerant, infra certum tunc expressum terminum, ab ipso Alfonso, ejusque obsequiis, auxilio, & Stipendiis, omnino recederent, quacunque obligationis, seu protectionis & defensionis formula, quâ obligati erant, non obstante, ac in omnes & singulos eæ eis, qui contra mandatum nostrum hujusmodi facere, vel etiam venire temptarent, quoque modo per se vel alium, seu alios directè, vel indirectè dictæ excommunicationis majoris, anathematis, maledictionis, & privationis, & inhabilitatis, necnon in Terras, Domina, & loca eorum si qua haberent, seu eos habere contingeret interditi, ac in eos, & eorum descendentes, privationis dignitatum, dominiorum, Feudorum, & bonorum, ac privilegiorum, gratiarum, & beneficiorum Ecclesiasticorum, necnon inhabilitatis ad illa, ac bonorum confiscationis, sententias, censuras, & pœnas, extunc prout ex eadem die, promulgaverimus, eosque illas absque alia ulteriori monitione post literarum nostrarum desuper concessarum publicationem, & notitiam incurere voluerimus eo ipso, aliasque, & alia fecerimus, prout in dictis nostris literis desuper confectis, quarum veritatem præsentibus haberi volumus pro expresso, quasque ut ad Alfonso, & aliorum monitorum, & privatorum, ac sub eisdem literis comprehensorum notitiam deducerentur, in certis tunc expressis locis affigi, & publicari iussimus, & fecimus, ac volumus, ut illos literæ illico post affixionem prædictam perinde arctarent, ac si eis eadem literæ personaliter intimatæ forent, prout in dictis literis plenius continetur. Cum autem, sicut non sine gravi animi displicentia accepimus, iniquitatis filius Carolus de Ambrosia, qui pro Governatore Ducatus Mediolanensis, nomine charissimi in Christo filii nostri Ludovici Regis Francorum Christianissimi, necnon Galeatii, & Marcus Antonius Pallavicini, Theodorus, Georgius, & Alexander de Trivultio, Dominus de Montifon, Dominus della Pelliza, Bajardus Dominus Dembreccort, ac Domini de Conti, de Bernia, de Satiglione, de Fontraglia, & Desojis, necnon Joannes Tuardus, Aloysius de Arsi, & Badinus, ac alii, qui ac

VII.
Ex Miscell. Biblioth. Casanat. Tom. 141. in 4to.